

Mål T-72/04

Sonja Hosman-Chevalier **mot** **Europeiska gemenskapernas kommission**

"Tjänstemän — Lön — Utlandstillägg — Artikel 4.1 a i bilaga VII till tjänsteföreskrifterna — Begreppet 'arbete som utförts för en annan stat'"

Förstainstansrättens dom (första avdelningen) av den 13 september 2005 . . II - 3268

Sammanfattning av domen

- 1. Tjänstemän — Lön — Utlandstillägg — Villkor för beviljande — Arbete utfört för en annan stat eller en internationell organisation — Begreppet "arbete för en annan stat" — Person som arbetat vid en medlemsstats ständiga representation vid Europeiska unionen — Omfattas (Tjänsteföreskrifterna, bilaga VII, artikel 4.1 a)*

2. *Gemenskapsrätt — Tolkning — Principer — Självständig tolkning — Gränser — Beaktande i vissa fall av medlemsstaternas rätt*

1. Undantaget för att beviljas utlandstillägg i artikel 4.1 a andra strecksatsen i bilaga VII till tjänsteföreskrifterna till gagn för de tjänstemän som har arbetat för en annan stat eller en internationell organisation under den femåriga referensperiod som utlöper sex månader innan tjänstetillträdet motiveras av att det under dylika förhållanden inte kan anses att dessa tjänstemän har etablerat några varaktiga band till det land där anställningsorten ligger på grund av anställningens tillfälliga karaktär i det landet.

anses tillhöra den krets som avses i undantaget i artikel 4.1 a i bilaga VII till tjänsteföreskrifterna, och det oberoende av vilka särskilda och specifika uppgifter som denna person har utfört vid organet i fråga.

(se punkterna 28–29 och 42)

Det statsbegrepp som föreskrivs i artikeln syftar endast på staten i egenskap av juridisk person och enda rättssubjekt enligt internationell rätt och dess regeringsorgan. Det är således tillräckligt att en person har yrkesarbetat för ett organ som ingår i begreppet stat i den mening som angetts ovan, exempelvis vid en ständig representation vid Europeiska unionen, för att personen till fullo skall

2. Det följer av såväl kravet på en enhetlig tolkning av gemenskapsrätten som av principen om likabehandling att en gemenskapsbestämmelse, som inte innehåller någon uttrycklig hänvisning till medlemsstaternas rätt vad avser fastställandet av dess innebörd och räckvidd, inom hela gemenskapen normalt skall ges en självständig och enhetlig tolkning som skall sökas med beaktande av det sammanhang som bestämmelsen förekommer i och syftet med de ifrågasvarande reglerna. Om det saknas en

uttrycklig hänvisning, kan tillämpningen av gemenskapsrätten i förekommande fall förutsätta ett beaktande av medlemsstaternas rätt, i de fall då gemenskapsdomstolen inte i gemenskapsrätten eller

i de allmänna gemenskapsrättsliga principerna kan finna ledning för att kunna fastställa en bestämmelses innehåll och räckvidd genom en självständig tolkning.

(se punkt 40)